

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep.
0030 OSLO

S | OM

Vår referanse
2012/890

Deres referanse
201201827

Dato
08.06.2012

HØRING – NOU 2011: 19 NY VÅPENLOV «GJENNOMGANG AV GJELDENE VÅPENLOVGIVNING OG FORSLAG TIL NY VÅPENLOV»

Justis- og beredskapsdepartementet har i brev 9. mars 2012 bedt om høringsinstansenes syn på våpenlovutvalgets gjennomgang av gjeldende våpenlovgiving og forslag til ny våpenlov, jf. NOU 2011: 19 Ny våpenlov.

I lovforslagets § 16 oppstilles det nærmere krav til personlig skikkethet for den som vil erverve, eie og inneha skytevåpen m.v. Av bestemmelsens tredje ledd fremgår det at politimesteren skal kunne ilegge en person karantenetid før tillatelse kan gis dersom vedkommende ikke anses å oppfylle kravene til personlig skikkethet. Utvalget har på side 80 i NOUen begrunnet forslaget om å innføre en slik hjemmel med at dette «vil gi personen en viss forutberegnelighet og gi en henvisning på at han vil kunne søke på nytt senere». Bestemmelsen om karantenetid er plassert i kapittel 3, som omhandler tillatelse til erverv av skytevåpen m.v.

Jeg har merket meg at lovforslagets § 30 om tilbakekall av våpenkort m.v. ikke inneholder noen tilsvarende hjemmel for å ilegge karantenetid som i § 16 tredje ledd. Det er heller ikke kommentert nærmere i NOUen hvorfor det ikke er foreslått en slik hjemmel i saker om tilbakekall. Hensynene utvalget har fremholdt for å innføre en hjemmel for å ilegge karantenetid i § 16 tredje ledd synes også å gjøre seg gjeldende i tilbakekallstilfellene.

Jeg har i flere ombudsmannssaker sett at politiet etter dagens regelverk har kommet med mer eller mindre konkretiserte formuleringer om karantenetid i forbindelse med vedtak om tilbakekall. Den rettslige karakteren av slike formuleringer ble tatt opp i ombudsmannsak 2005/1535, som er omtalt i ombudsmannens årsmelding for 2006 på side 208. I forbindelse med undersøkelsen av denne saken uttalte Politidirektoratet blant annet følgende i brev hit:

«Personer som har fått sitt våpenkort tilbakekalt kan etter lovens system når som helst fremsende søknad [om] erverv av skytevåpen. Politiet forutsettes i slike tilfelle å ta søknaden under ordinær behandling, jf våpenloven § 7, 3. ledd,

og vurdere om søkeren tilfredsstillende vilkårene for å kunne erverve og inneha registreringspliktige skytevåpen.

Den som har fått sitt våpenkort tilbakekalt må imidlertid regne med å bli sett an over noen tid før vedkommende igjen kan erverve og inneha skytevåpen. Som en opplysning til den som har fått sitt våpenkort tilbakekalt er det ikke uvanlig at politiet i sitt vedtak gir en antydning av hvor lang 'karantenetid' vedkommende kan påregne før vedkommende igjen kan ansees som skikket til å kunne erverve og inneha skytevåpen.»

I min avsluttende uttalelse ga jeg blant annet uttrykk for følgende:

«Jeg legger etter dette til grunn at formuleringen gir uttrykk for en opplysning til vedkommende av orienterende art om at ny ervervstillatelse etter praksis ikke innvilges før tidligst etter to år, og at det ikke finnes rettslig grunnlag for verken å avvise behandling av en søknad eller å avslå søknaden med den begrunnelse at søknaden er fremsatt før denne tiden er løpt.

Formuleringen som er benyttet i forhåndsvarselet og i vedtaket fremstår imidlertid etter min mening som en rettslig begrensning i klagerens adgang til å søke om ny ervervstillatelse. Dette er uheldig. Politidirektoratet bør derfor vurdere om denne typen formuleringer, dersom de skal komme til uttrykk i vedtakene, bør gis en utforming som gjør det klart at opplysningen er av orienterende art uten rettslige begrensninger i adgangen til å søke og få vurdert søknad om ny ervervstillatelse for skytevåpen.»

I en annen upublisert sak har jeg tatt opp en formulering i et tilbakekallsvedtak der det het at vedkommende måtte «sees an over atskillige år etter eventuell soning før han igjen kan erverve og inneha skytevåpen».

Hensynet til forutberegnelighet for borgerne er viktig også i saker om tilbakekall. Det kan stilles spørsmål om det ikke vil være hensiktsmessig med en særskilt hjemmel for ileggelse av karantenetid også i disse tilfellene, slik det er foreslått for søknadstilfellene. I praksis synes politiet allerede i dag å operere med en faktisk karantenetid i mange tilfeller, og da vil det trolig være en fordel at dette bringes inn i ordnede former.

Jeg legger til grunn at departementet vil vurdere behovet for en karantenebestemmelse i tilbakekallstilfellene i det videre lovarbeidet.

Arne Fliflet